

GERİLEYEN AMERİKA: TEMSİLCİLER MECLİSİNİN YÜZ KARASI VE İTİBAR KAYBI

AVİM

29 Ekim 2019 tarihinde, ABD Temsilciler Meclisi 405 evet ile 11 hayır oyu ile H.Res.296 - Affirming the United States record on the Armenian Genocide başlıklı bir tasarıyı onaylamıştır.[1] Bu tasarı, ABDnin Ermeni Soykırımını resmi olarak tanıması gerektiğini, Ermeni Soykırımı veya başka herhangi bir soykırımı inkâr etme girişimlerinin hepsini reddetmeyi ve Ermeni Soykırımı ve bunun günümüzdeki insanlığa karşı suçlar ile ilişkisine dair farkındalık yaratmak yönünde harekete geçmeyi karara bağlamıştır. Sonuçta, ABD Temsilciler Meclisinin tasarısı, ABDde yıllar boyunca değil, on yıllar boyunca neredeyse tüm çabalarını bir tasarının onaylanması için harcayan Ermeni lobileri için büyük bir zafer görüntüsü almıştır. Dolayısıyla, neredeyse oy birliği ile onaylanan soykırım tasarısının bu çevreler için bir kutlama gerekçesi olması gerekirdi. Ancak, pek de böyle olmamıştır.

29 Ekim 2019 tarihi üzerinden neredeyse bir ay geçti. Bu sürede, Ermeni anlatısının destekçilerinin bu tasarıya ne tür tepkiler gösterdiklerini görmek amacıyla yazılı ve elektronik ve sosyal medyaları takip etmekteyiz. Gözlemlediğimiz şey, ABD, Ermenistan ve başka ülkelerde görece bir sessizliğin olduğudur. Bu durum, Avrupadaki bazı parlamentoların Ermeni Soykırımı hakkında yasalar geçirdikleri, heyecan dolu 2015-2016 yıllarındaki coşkulu havadan oldukça farklıdır. Durum neden böyledir? Yanıt on yıllardır ulaşmak için gayret gösterilen 29 Ekim 2019 zaferinin bir zafer olmadığı veya bir pirus zaferi olduğudur.

Birçok insan için yasaların, hükümlerin ve diğer resmi belgelerin içeriklerini okumak zevkli bir faaliyet değildir. Ayrıca bir insan ABD Temsilciler Meclisinin Ermeni Soykırımı üzerine bir yasa onayladığına dair bilgilendirilmek varken neden böylesi sıkıcı bir faaliyet için vakit harcasın? Bizim bilmemiz gereken temel nokta bir yasanın onaylandığı değil midir? Pek sayılmaz. Şeytan ayrıntılarda gizlidir denilmektedir ve o şeytanı Ermeni lobicileri gizlemeye çalışmaktadırlar.

Temsilciler Meclisi Kararının Girişi şöyle başlamaktadır:

Amerika Birleşik Devletleri; Ermeni Soykırımını, yani 1915ten 1923e kadar 1,5 milyon Ermeninin Osmanlı İmparatorluğu tarafından öldürülmesini tanıma ve kınama ile Ermenilere, Rumlara, Asurilere, Keldanilere, Süryanilere, Aramilere, Maronitlere ve diğer Hıristiyanlara karşı soykırım kampanyasından kurtulanlara destek sağlama konusunda gurur verici bir tarihe sahiptir.

Gerçekle örtüşmeyen 1,5 milyon numara oyununu ve sürekli genişleyen 1915-1923 tarihlerini atlayıp bu açıklamanın ikinci kısmına odaklanalım. Burada Meclis Ermeni Soykırımını daha geniş bir çerçevede, Osmanlı İmparatorluğundaki Hıristiyanların soykırımı kapsamında tanımlamaktadır. Müslüman Osmanlılar tarafından gerçekleştirilen Hıristiyan soykırımı DAESH/İŞİD ve Orta Doğudaki benzer Cihatçı teröristlerin eylemleri karşısında dehşete düşmüş muhafazakâr Hıristiyanların desteğini kazanmak amacıyla, son birkaç yıl içinde soykırım tezinin savunucuları tarafından ortaya atılan nispeten yeni bir iddiadır. Benzer şekilde, Türkiyeye karşı kutsal savaşta radikal Rumlardan ve diğerlerinden bir silah arkadaşı kazanma girişimidir. Böylesine kapsamlı bir Hıristiyanların soykırımının siyasi güdü ile ortaya atılmış sözde akademik bir iddia olduğu ciddi bilim insanlarının neredeyse tamamı için açıktır. Üstelik muğlak bir ifade olan ve bu diğer Hıristiyanların kim olduklarını belirtmeyen diğer Hıristiyanlar ifadesi Meclis temsilcilerinin plansız ve özensiz yaklaşımını yansıtmaktadır. Ermeni lobicileri için üzücü olarak, bu durum onların on yıllarca adanmış bir biçimde gerçekleştirmiş oldukları çabaların bir sonucudur. Meclis Ermeni Soykırımını siyasi güdüler ile uydurulmuş olan Rumlara, Asurilere, Keldanilere, Süryanilere, Aramilere, Maronitlere ve diğer Hıristiyanlara karşı gerçekleştirilmiş soykırım ile eşit bir şekilde aynı kefeye koymaktadır. O kadar çaba, o kadar para heba olmuştur.

Kararın girişinde Meclis 1913ten 1916e kadar Osmanlı İmparatorluğunda hizmet etmiş Amerika Birleşik Devletlerinin Büyükelçisi Sayın Henry Morgenthau nun raporlarına Ermeni Soykırımının doğruluğuna dair kanıtlar arasında yer alacak şekilde atıfta bulunmuştur. Meclisteki Temsilciler ile Ermeni lobicileri için üzüntü verici olan şey, bu iddianın uzun bir zaman önce ve özellikle 1990 yılında Heath W. Lowrynin The Story Behind Ambassador Morgenthau Story [TR: Büyükelçi Morgenthau'nun Hikâyesinin Ardındaki Hikâye] çalışmasının yayınlanmasıyla çürütülmüş olmasıdır.

Kararın girişindeki bir diğer referans Raphael Lemkine verilmiştir. Lemkin 1944 yılında soykırım terimini türetmiştir ve Birleşmiş Milletler Soykırım Suçunun Önlenmesi Ve Cezalandırılması Sözleşmesinin ilk ileri süren kişidir ve Ermeni meselesini 20inci yüzyılda soykırımın tanımlayıcı örneği olarak yürürlüğe sokmuştur. Ermeni Soykırımının doğruluğunu kanıtlamak adına Lemkine atıfta bulunmak da nispeten yeni bir alışkanlıktır. Bu yeni alışkanlığın altında yatan sebep 1948 Soykırım Sözleşmesindeki soykırım suçunun geçerli tanımına sadık kalındığında 1915 olaylarını soykırım olarak tanımlamanın imkânsızlığıdır. Ancak, Lemkine atıfta bulunmak bazı sorunlar doğurmaktadır. İlk olarak, Lemkin tarafından önerilen soykırım suçu tanımı ile BM tarafından aynı suçun 1948 Soykırım Sözleşmesinde nihayetinde onaylanan tanımı oldukça farklıdır. Dolayısıyla, Lemkinin tanımı sadece bir taslak olarak görülebilir, nihai bir tanım olarak değil. Lobiciler ile Meclis Temsilcileri için daha da sorunlu olan bir durum ise Lemkinin yayınlanmamış bir kitabı olan Introduction to the Study of Genocide 2012 yılında Steven Leonard Jacobs tarafından Lemkin on Genocide başlığı altında araştırmacılara erişilir kılınması ile ilgilidir. Söz konusu kitap tarihte soykırımın altmış iki vakasından söz etmektedir, bunlardan kırk biri yeniçağda gerçekleşmiştir. Çağdaş soykırımlar listesindeki dokuzuncu soykırım Yunanlıların Türklere karşı gerçekleştirmiş oldukları soykırımdır. Lemkin ayrıca Amerikalı Kızılderililere karşı gerçekleştirilmiş olan soykırımı da eklemiştir. Bu çalışmada Amerikalı Kızılderililere karşı gerçekleştirilmiş olan soykırımın doksan sekiz sayfa

uzunluğundaki değerlendirmesini sunmaktadır. Bu bakımdan, eğer tarihteki hangi olayların soykırım olduklarına karar vermek için Lemkinin çalışmalarını bir referans noktası olarak kullanmamız gerekiyorsa, Amerikalı Kızılderililere karşı gerçekleştirilmiş olan soykırım ile birlikte Yunanlılar tarafından gerçekleştirilmiş Türk Soykırımını da tanımamız gerekmektedir. Ermeni lobicileri, Yunanlı dava arkadaşları veya Meclis Temsilcileri böylesi bir adımı hoş karşılarlar mı? Pek sayılmaz.

Dördüncü olarak, kararların girişi Adolf Hitlerin Yahudi soykırımı için zemini hazırladığı [b]ugün Ermenilerin imhasından kim söz etmektedir? sözde ifadesine alıntı yapmaktadır. Bazen bu ve benzer iddialar hakkında yorum yapmak önceden yaşanmışlık duygusu vermektedir. Ancak daha önce birçok defa tekrarlanmış olanı burada yeniden tekrarlamaktan başka bir yol yoktur. Hitlerin Ermenilerin unutulmuş imhası üzerine sözleri Nürnberg mahkemeleri sırasında soruşturulmuştur ve yargıçlar bu ifadenin doğruluğunun teyit edilemediği hükmüne varmışlardır. Yargıçlar bu doğrultuda öne sürülen bu sözlerin davalar sırasında kanıt olarak kullanılmasını reddetmiştir. Bu suçlamaya dair söylenmesi gereken başka söz var mıdır?

Son olarak, Tennessee eyaleti Demokratik Parti temsilcisi Steve Cohenin soykırım kararının geçirilmesinden birkaç gün sonra Ermeni kararına her zaman muhalefet etmişimdir ve bu hafta onun lehinde oy verdim. Ona oy verdim çünkü Türkiyenin Amerika Birleşik Devletlerine saygı duymadığı görülmektedir.[2] demesi Ermeni lobiciler için hayal kırıklığı sebebidir. Bu durum Meclisteki Temsilcilerin soykırım kararını oylamadaki güdülerinin bariz bir teyididir. Ermeni lobileri için davalarının Amerikalı meclis üyeleri için sadece iki ülke arasındaki ilişkiler gerildiğinde Türkiyeyi cezalandırmak amaçlı bir siyasi araç olduğu ne kadar içler acısı bir durumdur.

[1] Bu yazının America on the Wane: The House of Representatives Disgraces Itself and Loses Credibility başlıklı orijinali 26.11.2019 tarihinde AVİM internet sitesinde yayınlanmıştır. Bu yazıya <https://avim.org.tr/en/Yorum/AMERICA-ON-THE-WANE-THE-HOUSE-OF-REPRESENTATIVES-DISGRACES-ITSELF-AND-LOSES-CREDIBILITY> adresinden ulaşılabilir.

[2] Sutton Dunwoodie, Democrat says he voted to recognize Armenian genocide because 'Turkey doesn't seem to respect' US, *The Hill*, Ekim 31, 2019, erişim tarihi Kasım 26, 2019, <https://thehill.com/blogs/blog-briefing-room/468405-democrat-says-he-voted-to-recognize-armenian-genocide-because-turkey-doesnt-respect-us>

Yazar Hakkında :

Atıfta bulunmak için: AVİM, . 2024. "GERİLEYEN AMERİKA: TEMSİLCİLER MECLİSİNİN YÜZ KARASI VE İTİBAR KAYBI." Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM), Yorum No.2019 / 78. Aralık 04. Erişim Temmuz 17, 2024. <https://avim.org.tr/public/tr/Yorum/GERILEYEN-AMERIKA-TEMSILCILER-MECLISININ-YUZ-KARASI-VE-ITIBAR-KAYBI>

Süleyman Nazif Sok. No: 12/B Daire 3-4 06550 Çankaya-ANKARA / TÜRKİYE

Tel: +90 (312) 438 50 23-24 • **Fax:** +90 (312) 438 50 26

 @avimorgtr

 <https://www.facebook.com/avrasyaincelemelerimerkezi>

E-Posta: info@avim.org.tr

<http://avim.org.tr>

© 2009-2024 Avrasya İncelemeleri Merkezi (AVİM) Tüm Hakları Saklıdır